

Nieuwsbrief april 2014

Nieuws uit Nederland

Weer positieve uitspraak bedrijfsopvolgingsregeling en vastgoed

De vrijstelling in de successiewet voor ondernemingsvermogen (BOF) heeft de laatste tijd over belangstelling niet te klagen. Onder de huidige regeling wordt ondernemingsvermogen – kort gezegd – tot € 1.045.611 voor 100% vrijgesteld en daarboven voor 83%. Omdat deze vrijstelling alleen van toepassing is op de verkrijging van ondernemingsvermogen, is het dus belangrijk te weten of sprake is van ondernemings- dan wel beleggingsvermogen. In het geval van vastgoed stelt de Belastingdienst zich in het algemeen op het standpunt dat de BOF niet van toepassing is. De vraag of dit terecht is, is de afgelopen jaren meerdere keren in de rechtspraak aan de orde geweest. En het lijkt erop dat de rechtspraak langzaam in het voordeel van de belastingplichtige gaat komen.

Hof Den Haag heeft eind 2013 al in een casus geoordeeld dat de verhuur van onroerend goed door een vastgoed-B.V. gezien kan worden als een onderneming. En ook Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft een belastingplichtige nu gelijk gegeven in een uitspraak van 8 april jl. Hierbij gaat het om een vader die de aandelen in een vastgoed-B.V. heeft geschonken aan zijn dochter en daarvoor een beroep doet op de BOF. De Belastingdienst is echter van mening dat de B.V. geen onderneming drijft. De B.V. houdt zich bezig met de exploitatie van vastgoed, meer concreet verhuur, bouwen en verbouwen, kopen en verkopen. Volgens het Gerechtshof zijn echter andere feiten ook van belang. Zo is de vader van origine makelaar en beschikt hij over een omvangrijk zakelijk netwerk, dat hij gebruikt om bouwprojecten te realiseren. De vader bezit een brok ervaring en expertise, waarmee hij volgens het Hof voor ogen heeft om een boven gemiddeld rendement te behalen. Van normaal vermogensbeheer is dan geen sprake. Ofwel, volgens het Hof drijft de vastgoed-B.V. een onderneming en is bij schenking van de aandelen de bedrijfsopvolgingsregeling van toepassing.

Bron: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 8 april 2014.

Europese Commissie: 150 km-criterium in 30%-regeling kan niet

Op grond van de 30%-regeling kunnen uit het buitenland geworven werknemers –onder voorwaarden- een onbelaste vergoeding ontvangen ter grootte van 30% van hun loon. Eén van de voorwaarden is per 1 januari 2012 gewijzigd. Vanaf die datum dient zo'n werknemer in de periode van 24 maanden voorafgaand aan de tewerkstelling in Nederland, meer dan 2/3 van de tijd op meer dan 150 kilometer van de Nederlandse grens te wonen. Het is de vraag of deze voorwaarde door Nederland gesteld mag worden. Omdat de hoogste Nederlandse rechter het ook niet zeker weet, heeft zij deze vraag voorgelegd aan het Europese Hof van Justitie.

De Europese Commissie geeft in dit soort procedures adviezen aan het Europese Hof en heeft dat nu ook gedaan. De Commissie is van mening dat de Nederlandse regeling een verboden belemmering van het vrije verkeer van werknemers vormt. Er is sprake, volgens de Commissie, van strijd met het vrije verkeer van personen. Deze kan niet gerechtvaardigd worden met het argument van het bestrijden van belastingontwijking. Volgens de Commissie is het mogelijk om een minder beperkte maatregel te treffen, waarmee Nederland ook haar doel kan bereiken, om te vermijden dat forenzen van de 30%-regeling kunnen genieten.

Het is nu afwachten of het Europese Hof van Justitie dit advies van de Commissie gaat volgen.

Bron: Europese Commissie 2 april 2014.

30%-regeling niet van toepassing bij nieuwe, tweede dienstbetrekking

En nog een andere uitspraak over een specifieke voorwaarde van de 30%-regeling. Een werknemer moet zijn geworven vanuit het buitenland. Op deze voorwaarde is een uitzondering van toepassing, als de werknemer wisselt van werkgever en de 30%-regeling bij de eerste werkgever al van toepassing is.

Als de werknemer binnen drie maanden na de beëindiging van deze dienstbetrekking een nieuwe dienstbetrekking aangaat, wordt hij geacht vanuit het buitenland te zijn aangeworven. Hij komt dan in aanmerking voor voortzetting van de 30%-regeling (voor zover opnieuw aan de overige voorwaarden voldaan is).

De Hoge Raad heeft nu geoordeeld dat deze uitzondering niet van toepassing is, indien een werknemer al gebruikmaakt van de 30%-regeling bij een bestaande dienstbetrekking en vervolgens ook in dienst treedt bij een nieuwe werkgever. De casus waarover de Hoge Raad heeft geoordeeld is als volgt.

Een werknemer aan wie de 30%-regeling is toegekend, beëindigt zijn dienstbetrekking bij zijn Nederlandse werkgever en wordt op dezelfde datum benoemd tot commissaris. Het commissariaat is een deeltijdfunctie. Voor dit commissariaat wordt de 30%-regeling toegekend. Meer dan een jaar later wordt de man benoemd tot commissaris bij een andere Nederlandse vennootschap. De 30%-regeling wordt geweigerd voor dit tweede commissariaat, omdat geen sprake is van een aanwerving vanuit het buitenland. De Hoge Raad is het hier dus mee eens, omdat de man al in Nederland werkzaam is. Volgens de Hoge Raad is de uitzondering waardoor een werknemer gebruik kan blijven maken van de 30%-regeling uitsluitend van toepassing in gevallen waarin een dienstbetrekking wordt beëindigd en binnen drie maanden een nieuwe dienstbetrekking wordt aangegaan dan wel de arbeidstijd bij dezelfde werkgever wordt uitgebreid.

Bron: Hoge Raad 21 maart 2014

Heffingskorting voor niet-premieplichtige niet-inwoner is correct vastgesteld

Mensen die in Nederland werken en/of wonen hebben in beginsel recht op heffingskortingen (zoals de algemene heffingskorting). Als één van de partners geen of weinig inkomen heeft en hierdoor zo'n heffingskorting niet (helemaal) gebruikt, dan kan hij/zij onder bepaalde voorwaarden een deel rechtstreeks uitbetaald krijgen door de Belastingdienst. Hierbij geldt dat de partner van de belastingplichtige genoeg inkomen moet hebben en voldoende belasting betaalt. Het bedrag dat de minst verdienende partner krijgt uitbetaald mag nooit hoger zijn dan het bedrag dat zijn/haar partner betaalt aan belasting.

Een heffingskorting bestaat uit een belastingdeel en een premiedeel. De uitbetaling van de heffingskorting aan de minstverdienende partner kan in bepaalde situaties ook aan de orde komen als mensen niet in Nederland wonen, maar waarbij de andere partner wel in Nederland werkzaam is.

In de situatie die hier aan de orde is woont en werkt een vrouw in Engeland in 2008. Zij heeft een inkomen van € 6.011. Haar man geniet looninkomsten uit Nederland. De vrouw is in Nederland niet sociaal verzekerd en dus geen premie volksverzekeringen verschuldigd. Indien ze deze premies wel had moeten betalen, zou dat over haar inkomen een bedrag van € 1.869 zijn. De vrouw kies in 2008 in haar aangifte voor behandeling als (fictief) binnenlands belastingplichtige en maakt op basis daarvan aanspraak op € 3.039 aan heffingskortingen. De inspecteur vermindert deze teruggave echter met het voornoemde bedrag van € 1.869.

In tegenstelling tot Hof 's-Hertogenbosch is de Hoge Raad het met de inspecteur eens. Volgens de Hoge Raad mag bij de bepaling van de omvang van de verhoogde heffingskorting rekening worden gehouden met de premies volksverzekeringen die de vrouw verschuldigd zou zijn, in het denkbeeldige geval dat zij premieplichtig inwoner van Nederland zou zijn.

Bron: Hoge Raad 4 april 2014

Vermogensrendementsheffing niet in strijd met Europees recht

Onlangs in het nieuws: De Bond voor Belastingbetalers gaat samen met een belastingadvieskantoor een procedure aanspannen tegen de Nederlandse belastingdienst. In dit proefproces willen ze de Nederlandse vermogensrendementsheffing, ook wel box 3 genoemd, aanvallen. Dit omdat de hoogte hiervan te hoog zou zijn. De belastingdienst gaat immers (sinds 2001) uit van een fictief rendement van 4%, ongeacht het daadwerkelijk behaalde rendement. Over dit fictieve rendement van 4% is vervolgens een heffing van 30% verschuldigd, zodat per saldo 1,2% verschuldigd is over het vermogen (zoals spaarrekeningen, aandelen, tweede woningen). Het moge duidelijk zijn dat een rendement van 4% in veel gevallen (kijk alleen maar naar de hoogte van de spaarrente) al jarenlang niet meer reëel is. Of daarmee de box 3-heffing ook rechtens te hoog c.q. niet juist is, is echter een vraag van andere orde.

De uitkomst van deze proefprocedure zal nog wel even op zich laten wachten. Hof Den Bosch lijkt het hier echter niet mee eens te zijn. In een uitspraak van 20 maart jl. geeft het gerechtshof, onder verwijzing naar jurisprudentie van de Hoge Raad, onder meer aan dat de vermogensrendementsheffing niet in strijd is met het Europees recht. Het gaat hierbij om een inwoner van België, die in Den Haag een woning voor de verhuur aanhoudt. De man stelt onder meer dat de vermogensrendementsheffing in strijd is met de Grondwet en het Europees recht. Ook stelt hij dat de vermogensrendementsheffing ten onrechte uitgaat van niet genoten inkomsten en dat de heffing gebaseerd moet zijn op werkelijk ontvangen inkomsten na aftrek van kosten. Hof Den Bosch is het met al deze standpunten niet eens.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch, uitspraak 14 maart 2014, publicatie 20 maart 2014.

Lijfrente-uitkeringen belast, saldomethode niet van toepassing

Voor kapitaalverzekeringen met een lijfrenteclausule (prebrede herwaarderingslijfrente) geldt de saldomethode. Deze methode houdt dit in dat de uitkeringen niet belast zijn voor zover de belastingplichtige de premies niet in mindering op zijn belastbaar inkomen heeft kunnen brengen c.q. daadwerkelijk in mindering heeft gebracht. De saldomethode geldt alleen, indien een belastingplichtige kan aantonen dat de premies in het verleden niet op zijn belastbare inkomen in mindering zijn gebracht.

De belastingplichtige in deze procedure heeft in 1990 een eenmalige koopsom (€ 5.062) gestort voor een lijfrente en daarnaast in de jaren 1987 tot 2010 jaarlijks een premie (€ 39.861, ofwel in totaal € 44.923). De man stelt dat hij de koopsom en de lijfrentepremies niet op zijn belastbare inkomen in mindering had gebracht. Hij wil daarom op het totaal in 2011 ontvangen bedrag van € 55.743 het bedrag van € 44.923 in mindering brengen (de saldomethode). De inspecteur constateert dat de premies in de periode 1999 tot en met 2010 inderdaad niet zijn afgetrokken en paste daarom een onbelast saldo toe van € 15.532. Omdat de belastingplichtige de bewijslast heeft dat de premies in de periode vóór 1999 niet in mindering zijn gebracht en hij in dit bewijs niet slaagt, geldt voor de betaalde premies in die periode geen saldomethode. De belastingplichtige probeerde het nog met de stelling dat de belastingdienst e.e.a. had moeten bewaren, maar dit mocht hem niet baten.

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant, d.d. 31 januari 2014

Nederlandse regeling fiscale eenheid deels niet EU-proof

Volgens de Advocaat-Generaal (A-G) bij het Europese Hof van Justitie is de Nederlandse fiscale eenheid in bepaalde situaties in strijd met de vrijheid van vestiging van het Europees Verdrag. Hof Amsterdam heeft begin 2013 zogeheten prejudiciële vragen hierover gesteld aan het Europese Hof van Justitie. De Advocaat-Generaal heeft hierover nu advies uitgebracht.

Volgens de Nederlandse fiscale eenheid kan een in Nederland gevestigde moedervernootschap geen fiscale eenheid aangaan met haar Nederlandse (achter)kleindochtervernootschap als de tussenliggende dochtervernootschap niet in Nederland is gevestigd en ook niet over een vaste inrichting beschikt, waaraan de aandelen in die kleindochtervernootschap kunnen worden toegerekend. Ook kan geen fiscale eenheid worden aangegaan tussen twee in Nederland gevestigde zustervernootschappen met een gemeenschappelijk moedervernootschap die niet in Nederland is gevestigd en evenmin hier over een vaste inrichting beschikt.

Volgens de Advocaat-Generaal is in beide situaties sprake van een beperking van de vrijheid van vestiging. Omdat een dergelijke beperking op grond van dwingende redenen van algemeen belang geoorloofd kunnen zijn, heeft de Advocaat-Generaal ook onderzoek gedaan naar de door Nederland aangevoerde rechtvaardigingsgronden. Dit zijn volgens Nederland (1) de verdeling van de heffingsbevoegdheden tussen lidstaten, (2) het voorkomen van dubbele verliesverrekening en (3) het behoud van de samenhang van de nationale belastingregeling. Volgens de Advocaat-Generaal kunnen al deze argumenten echter niet als voldoende rechtvaardigingsgrond gelden. Het is nu wachten of het Europese Hof het eens zal zijn met het advies van de Advocaat-Generaal.

Bron: Europese Hof van Justitie 27 februari 2014.

Boete voor naar België verplaatste B.V. is terecht

Een belastingadviseur is sinds 1990 maat in een maatschap in Nederland en enig aandeelhouder van een B.V. In 2003 emigreert de man naar België en verplaatst hij het kantoor van de B.V. naar zijn woonadres in België. De B.V. dient na een aanmaning haar aangifte vennootschapsbelasting over 2008 in naar een belastbaar bedrag van nihil. Zij gaat in beroep tegen de verzuimboete van € 226 die is opgelegd omdat zij in de vier voorafgaande jaren ook te laat aangifte heeft gedaan.

Volgens Hof 's-Hertogenbosch is de boete echter terecht opgelegd. Een inspecteur kan degene die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig is in Nederland uitnodigen tot het doen van aangifte. Het Hof beslist dat de B.V. na vertrek niet slechter is behandeld dan wanneer zij niet zou zijn vertrokken. Het Hof beslist dat de uit de wet (artikel 2, lid 4 van de Wet vennootschapsbelasting) voortvloeiende administratieve last een geoorloofde maatregel is en daarom niet leidt tot een verboden vertrekbelemmering.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 28 februari 2014.

Geen verzekeringsplicht voor in notarispraktijk werkzame aandeelhouders

De Hoge Raad heeft geoordeeld dat twee notarissen geen (fictieve) dienstbetrekking hebben bij de vennootschap waarin zij middellijk aandeelhouder zijn. Er is daarom geen sprake van verzekeringsplicht voor de werknemersverzekeringen voor deze notarissen.

Het gaat in deze casus om een N.V., waarin een notarispraktijk wordt uitgeoefend. De aandelen worden gehouden door tien praktijkvennootschappen, waarvan de aandelen in eigendom zijn van de tien houdstervennootschappen van de (kandidaat-)notarissen. Er zijn A- en B-aandelen. Eén van de verschillen is dat de twee B-aandeelhouders een lager winstaandeel hebben dan de A-aandeelhouders en dat zij over bepaalde onderwerpen niet mogen meebeslissen. Volgens de inspecteur zijn de B-aandeelhouders verplicht verzekerd voor de werknemersverzekeringen. Volgens de N.V. niet, omdat de hiervoor vereiste gezagsverhouding ontbreekt.

Nadat eerder Hof Amsterdam zich al over deze zaak heeft gebogen, heeft de Hoge Raad de zaak doorverwezen naar Hof Den Haag. Dit Gerechtshof is van mening dat geen sprake is van een arbeidsovereenkomst. Omdat de staatssecretaris het hier niet mee eens is, dient de Hoge Raad zich er wederom over te buigen. De vraag die uiteindelijk nog beantwoord moet worden is of de B-aandeelhouders werkzaam zijn in een fictieve dienstbetrekking. De Hoge Raad beantwoordt deze vraag ontkennend en verwijst hiervoor naar het zogeheten 'Rariteitenbesluit'. Volgens dit besluit geldt niet als dienstbetrekking: de arbeidsverhouding van de persoon die arbeid verricht uitsluitend voor rekening en risico van de onderneming van de rechtspersoon waarvan hij Dga is. De Hoge Raad gaat ervan uit dat de B-aandeelhouders hun werkzaamheden verrichten voor rekening en risico van hun praktijkvennootschappen. En verder gaat de Hoge Raad ervan uit dat de B-aandeelhouders ten opzichte van hun praktijkvennootschappen Dga zijn. Er is daarom geen sprake van een fictieve dienstbetrekking.

Bron: HR 14 februari 2014.

Nieuws uit België

Meldingsplicht in aangifte personenbelasting voor buitenlandse juridische constructies

In juli 2013 heeft België de wettelijke verplichting ingevoerd voor een nieuwe melding in de aangifte personenbelasting. Het gaat hierbij om oprichters en begunstigden van bepaalde buitenlandse juridische constructies. De verplichting geldt voor de aangifte personenbelasting m.i.v. het inkomstenjaar 2013, aanslagjaar 2014 (ofwel de binnenkort in de dienen aangifte).

De meldingsplicht geldt voor een natuurlijk persoon die (dan wel zijn echtgenote of kinderen waarvan hij het wettelijk genot van de inkomsten heeft) de constructie heeft opgericht, die –indien de oprichting heeft plaatsgevonden door een derde- er goederen en rechten in ondergebracht heeft dan wel die (in)direct erfgenaam is. Tevens moet een natuurlijk persoon die weet dat hij/zij op enigerlei wijze of ogenblik (potentieel) begunstigde is, dit melden.

Het is lang onduidelijk gebleven voor welke structuren de meldingsplicht precies zou gelden. Op 2 april jl. is de lijst hiervan gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Het gaat daarbij allemaal om rechtsvormen die in het land van vestiging niet dan wel aan een aanzienlijk gunstige belastingheffing zijn onderwerpen in vergelijking met de heffing in België. Voorbeelden van rechtsvormen die voorkomen op de lijst (69 verschillende (ei)landen) zijn de Curaçaose c.q. Antilliaanse Stichting Particulier Fonds, de Private Limited Company (Hong Kong), de Liechtensteinse Stiftung en de Luxemburgse SPF.

Datum: 6 april 2014.

Nog meer informatie t.b.v. Belgische fiscus

Naast bovenstaande meldingsplicht kent België al langer de meldingsplicht voor buitenlandse bankrekeningen. Alle belastingplichtigen die in de aanslagjaren 2012, 2013 of 2014 in hun aangifte melding hebben gemaakt van een buitenlandse rekening, kunnen vanaf 1 november 2014 een brief van de Belgische fiscus verwachten.

Via deze brief zullen ze worden uitgenodigd het rekeningnummer, de instelling en het land van de rekening aan het centraal meldpunt (CAP) van de Nationale Bank van België te melden. Dit kan elektronisch of schriftelijk. Het CAP zal door de belastingdienst kunnen worden geraadpleegd onder strikte voorwaarden en door een beperkt aantal personen.

Ook vrijstelling in België voor Europese spaarboekjes

Voor inwoners van België geldt al jarenlang de regeling dat inkomsten uit Belgische spaarboekjes recht hebben op twee voordelen:

1. Tot een bedrag van € 1.900 (bedrag voor aanslagjaar 2015) geldt een vrijstelling van de rente-inkomsten.
2. Inkomsten boven de drempel van € 1.900 worden belast tegen een verlaagd tarief van 15%.

Enige maanden geleden heeft het Europese Hof van Justitie het eerstgenoemde voordeel vernietigd. Sindsdien was het onduidelijk hoe de Belgische wetgever hier mee om zou gaan. Inmiddels is bekend geworden dat de huidige vrijstelling voor rente op Belgische spaarboekjes wordt uitgebreid tot spaardeposito's bij banken die gevestigd zijn in een ander land van de Europese Economische Ruimte. De uitbreiding is van toepassing vanaf aanslagjaar 2015, ofwel rente die toegekend of betaalbaar gesteld is sinds 1 januari 2014. Hiertoe is onlangs een wetsontwerp ingediend bij het Belgisch parlement.

De voorwaarden waaraan de Europese spaarboekjes moeten voldoen om voor de vrijstelling in aanmerking te komen, zijn analoog aan de voorwaarden die nu al gelden voor de Belgische spaarboekjes. Het zal echter de vraag zijn in hoeverre niet-Belgische banken aan deze voorwaarden zullen c.q. kunnen gaan voldoen. Het is dus nog even afwachten of de verruimde vrijstelling in de praktijk echt gaat werken voor spaarrekeningen buiten België.

Datum: 27 maart 2014

***Zesde staatshervorming: fiscale behandeling
woonfiscaliteit gigantisch versnipperd***

Eerder heb ik al gemeld dat een bijzondere wet tot hervorming van de financiering en uitbreiding van de fiscale autonomie van de gewesten in België is goedgekeurd. De personenbelasting blijft onder deze wet in algemene zin een federale bevoegdheid, maar op onderdelen wordt de belastingheffing overgedragen naar de gewesten. Zo worden de gewesten bevoegd voor belastingverminderingen, zoals de dienstencheques, beveiliging van woningen tegen inbraak en brand, dakisolatie, en de lening i.v.m. de eigen woning.

Dit laatste betekent dat ook de woonfiscaliteit een gewestelijke aangelegenheid wordt. Dit gaat, zoals de voorstellen nu luiden, leiden tot een geweldige versnippering en (mede daardoor) complexiteit. Op dit moment zijn er 'slechts' 5 verschillende fiscale voordelen voor hypothecaire leningen, maar dit kan voor aanslagjaar 2015 oplopen tot 14. En op termijn kan dit zelfs oplopen tot 32!

Aanpassing sociale premieheffing voor zelfstandigen

De sociale premies die een zelfstandige in België verschuldigd is, worden in eerste instantie berekend op het beroepsinkomen van drie jaren eerder. Voor beginnende zelfstandigen geldt voor de eerste drie jaren een voorlopige bijdrage. Dit systeem kan ertoe leiden dat, indien een zelfstandige drie jaar geleden een heel goed jaar heeft gehad en het lopende jaar aanzienlijk minder is, dat hij toch in het lopende jaar een hoge bijdrage is verschuldigd.

Vanaf 2015 wordt dit verholpen, in die zin dat de bijdragen berekend gaan worden op basis van het inkomen van het jaar zelf. Omdat in het lopende jaar het inkomen nog niet bekend is, zal daarbij –net zoals nu al bij een beginnende zelfstandige- eerst een voorlopige bijdrage betaald moeten worden. Deze kan jaarlijks worden herzien. Zelfstandigen krijgen de keuze om de voorlopige bijdrage te betalen o.b.v. het inkomen van drie jaar eerder, dan wel te vragen om een hogere of lagere eigen bijdrage (wel zelf met bewijsstukken aan te tonen). Zodra het definitieve inkomen bekend is (meestal in de loop van 2016), zal een definitieve afrekening opgemaakt worden met een bijbetaling dan wel terugbetaling.

